

Sygn. akt VII K 866/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - **SSR Małgorzata Makarska**

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Micewicz

w obecności -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 2016 roku,

sprawy **D. Z.**, syna K. i E. z domu O., urodzonego w dniu (...) w W.;

oskarżonego o to, że: w dniu 24 listopada 2016 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości R., gm. P., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,85 mg/l, 1,88 mg/l i 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się będąc już uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne z art. 178a § 1 k.k. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności na mocy wyroku SR w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 1070/12, którą odbywał w okresie od 11 września 2014 roku do 11 września 2015 roku,

to jest o czyn z **art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.**

D. Z. uznaje za winnego tego, że w dniu 24 listopada 2016 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości R., gm. P., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,85 mg/l, 1,88 mg/l i 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się po upływie 2 miesięcy i 13 dni od odbycia kary roku pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 1070/12, tj. popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę **roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych **dożywotnio**; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia **24 listopada 2016 r., godz. 18:30 do dnia 24 listopada 2016 r., godz. 22:00**; na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

w sprawie przeciwko D. Z. w części dotyczącej orzeczenia o karze i środka karnym

D. Z. został uznany za winnego tego, że w dniu 24 listopada 2016 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości R., gm. P., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,85 mg/l, 1,88 mg/l i 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się po upływie roku, 2 miesięcy i 13 dni od odbycia kary roku pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej sygn. akt VII K 1070/12, tj. popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu D. Z. karę Sąd przychylił się do wniosku Prokuratora Rejonowego w Parczewie, złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, za zgodą oskarżonego wyrażoną w dniu 25 listopada 2016r. Jednocześnie Sąd kierował dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Sąd wziął pod uwagę stopień winy sprawcy, a także znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu przejawiający się tym, że znajdując się pod znacznym wpływem alkoholu jechał on drogą publiczną czym bez wątpienia stworzył nie tylko abstrakcyjne, ale również całkiem realne zagrożenie bezpieczeństwa na drodze. Działal on ponadto z zamiarem bezpośrednim. Z powyższego faktu można wnioskować o nasileniu złej woli oskarżonego oraz o zupełnym lekceważeniu przez niego obowiązujących przepisów prawa. Jego wiek, poziom wykształcenia i powszechna znajomość reguł towarzyszących ruchowi drogowemu, pozwalał w sposób wystarczający zrozumieć i przyswoić sobie reguły moralne i normy prawne. Brak było okoliczności wskazujących na to, iż znajdował się w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wpływałaby na obniżenie stopnia winy. Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę karalność oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 178 § 4 k.k., a także działanie w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.

Czyn przypisany oskarżonemu z art. 178a § 4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Wymierzając D. Z. karę Sąd doszedł do wniosku, iż w realiach niniejszej sprawy najodpowiedniejszą i najbardziej skuteczną będzie kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie zdecydował się na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary przyjmując, że wobec oskarżonego ze względu na jego uprzednią karalność, nie występuje pozytywna prognoza kryminologiczna, a ponadto na przeszkodzie stoi treść art. 69 § 1 i 4 k.k. Zatem tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może odnieść wychowawczy skutek wobec oskarżonego i da szansę na jego resocjalizację. Uprzednio orzekane wobec niego kary, w tym kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie odniosły bowiem pożądanego skutku i nie powstrzymały oskarżonego przed popełnianiem kolejnego przestępstwa. Orzeczone wobec oskarżonego kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynu. Jednocześnie sytuacja osobista oskarżonego, fakt że jest on kawalerem, na utrzymaniu nikogo nie posiada, na stałe nigdzie nie pracuje, sprawia, że kara nie będzie zbyt dolegliwa.

Sąd zobligowany był treścią art. 42 § 3 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego D. Z., popełniającego przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W brzmieniu tego przepisu znajduje się sformułowanie „sąd orzeka”- a więc musi orzec dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przedmiotowy środek karny, jak to wielokrotnie podkreślało orzecznictwo Sądu Najwyższego, zmierza do faktycznego wyeliminowania z ruchu drogowego jako kierowców osób, które dopuściły się przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji o znacznej szkodliwości społecznej. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, w tym uprzednie wielokrotne poruszanie się przez oskarżonego pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, jego poczucie bezkarności, orzeczenie takiego środka karnego wzmocni w oskarżonym przekonanie o wadze naruszonych przepisów i uświadomi zagrożenie jakie niesie jego zachowanie dla innych użytkowników dróg publicznych.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 24 listopada 2016 r., godz. 18:30 do dnia 24 listopada 2016r., godz. 22:00.

Jednocześnie na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 15.000 zł.

Biorąc za podstawę art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a poniesione wydatki przyjął na rachunek Skarbu Państwa. Takie rozwiązanie ze względu na złą sytuację majątkową oskarżonego jest w pełni zasadne, poniesienie przez niego kosztów sądowych choćby w

części byłoby nadmiernie uciążliwe. Wskazać należy, że D. Z. nie posiada stałej pracy ani żadnego majątku. Utrzymuje się z pomocy rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. W związku z tym, iż orzeczona została wobec oskarżonego bezwzględna kara pozbawienia wolności, przez czas wykonywania tej kary, nie będzie on mógł zarobkować. Wprawdzie w wniosku o wydanie wyroku skazującego oskarżony zgodził się na obciążenie go kosztami postępowania, jednak w ocenie sądu nie miał on świadomości wysokości kosztów, które musiałby ponieść.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.